

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan s večer, izimki nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravništvo je v Gospodskih ulicah št. 12. Upravništvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospe naročnice pa, katerim je potekla konec meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha in da dobé vse številke.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnice brez pošiljanja na dom:

Vse leto . . . gld. 13.— | Četrt leta . . . gld. 3-30
Pol leta . . . „ 6-50 | Jeden mesec . . . „ 1-10
Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.

S pošiljanjem po pošti velja:

Vse leto . . . gld. 15.— | Četrt leta . . . gld. 4.—
Pol leta . . . „ 8.— | Jeden mesec . . . „ 1-10

Naročuje se lahko z vsakim dnevom, a h kratu se mora poslati tudi naročnina, drugače se ne oziramo na dotično naročilo.

Upravništvo „Slovenskega Naroda“.

Iz Istre.

Dné 31. avgusta. [Izv. dop.]

Znano je po celi Avstriji, kako netaktno so postopale italijanske komisije pri zadnjih državno-zbornih volitvah. Da so bile volitve nezakonite, pokazal je sam Tomaž Vergottini, ker je pobral svoja poslaniška kopita pred verifikacijo in je prinesel v slavni Poreč branit je v muzeji v pozlačene poreške kože. Boriyo se Italijani in Šarenjaci v zadnjih njihovih trdnjavah z vsemi štirimi in se pri vsaki volitvi poslužujejo skrajnih in najostudnejših pripomočkov da zmagajo, posebno kadar vidijo, da jim niti denar več k zmagi ne pripomore.

Dokaz temu naj bodo zadnje občinske volitve v Kanfanaru, v puljskem okraji. Volitve razpisane so bile za III. razred na 19. t. m., za II. razred 20. dopoldne a popoldne za I. razred. Delalo se je na obeh straneh kolikor se je moglo. Karnjekom bilo je za obstanek, a Hrvatom za zmago. Do sedaj namreč so imeli večino Karnjeli-Šarenjaci. V III. r. tedaj je zmagala hrvatska stranka. Karnjeli, po-

parjeni so „tuhtali“ celo noč, kako bi mogli drugi dan Hrvate prevariti, ker so bili poraza gotovi. I evo, zadeli so jo. Ko so se v jutro 20. avgusta počeli zbirati hrvatski volilci malo po malo, ker nekateri imajo daljavo do 2 uri i še več, kaj si zmisli karnjelska buča? Ob 1/2 9. uri gre volilna komisija v občinsko dvorano i tam volijo jeden drugzega i zaključijo volitev. Volitev pak se je imela pričeti ob 9. uri. Ko volilci hrvaške stranke ob 9. uri pridejo pred občinsko poslopje, se jim reče, da je volitev končana. Mislite si srditost volilcev, ko so čuli to najnovejšo novico, da ne smejo voliti, pri vsem tem, da so bili pozvani na volišče. Da je bila komisija bolj brez strahu, stal je pred vratmi orožnik z nasajenim bajonetom. Vidite, kaj takega se more le pri nas v Istri dogoditi, kjer gospodari ona stranka, katero vlada podpira. Pri vseh teh volitvah ni bilo nobenega političnega uradnika navzočega. Hrvaška stranka je napravila rekurs; ako je še kaj pravice na svetu, te volitve se morajo razveljaviti, a potem je zmaga naša!

Drugo polovico meseca septembra, kakor se sploh misli, bi se morala vršiti volitev mesto odstopivšega Vergottinija. Hrvati težko pričakujejo te volitve, ker sedaj hočejo svetu še bolj pokazati, da se istrski Hrvat vse bolj zaveda svoje narodnosti, da noče biti več podlaga tujčevi peti, onega tujca, koji ga drugače ne imenuje nego „schiaivo“ — suženj. Tisoče so potrosili pri zadnjih volitvah, tisočaki bodo padali tudi sedaj, a vse zastonj, naš poslanec je i bo dr. M. Laginja.

Deželna učiteljska konferencija.

Deželna učiteljska konferencija začela se je danes s slovesno sv. mašo, katero je daroval preč. gosp. prof. T. Zupan v mestni župni cerkvi pri sv. Jakopu in katere so se udeležili poleg šolskih oblastev gospodje delegati in mnogo družega občinstva.

Točno ob 10. uri začelo se je zborovanje v redutni dvorani. Prisotnih je bilo 44 delegatov in

nadzornikov. Zbor počastil je s svojo navzočnostjo gospod dež. predsednik baron Winkler, g. dež. glavar Detela in člani dež. šolskega sveta.

Predsedoval je gospod dež. šolski nadzornik J. Šuman; navzočni so bili gospodje okrajni šolski nadzorniki: J. Bezljaj, Fr. Gabršek, A. Jeršiuovic, Fr. Levec, L. Letnar, L. Pintar, A. Senekovič, J. Thuma, J. Tomšič, J. Wallner, J. Wollsegger, V. Zupančič in A. Žumer; virilni glas imela sta šolski svetnik B. Hrovath in ravnatelj J. Lapajne. Odposlanci so bili: L. Abram, I. Barlè, I. Belè, J. Bernard, L. Božič, J. Gregorin, F. Golmajer, A. Jeršè, P. Kavčič, F. Koncilija, J. Kovšca, J. Kragl, J. Levčnik, V. Linhart, F. Lunder, M. Mandelc, F. Papler, T. Petrovec, J. Ravnikar, V. Ribnikar, dr. T. Romih, F. Spintrè, L. Stiasny, F. Šetina, F. Škrbinec, St. Tomšič, A. Vavken, M. Zarnik.

Skupščino pozdravi g. dež. šolski nadzornik Šuman s toplimi besedami (nemški) ter se zahvali dež. predsedniku, dež. glavarju in zastopnikom dež. šolskega sveta za njih prisotnost. Govornik se spominja umrlega dež. šolskega nadzornika Pirkerja, poudarjaje njega zasluge za kranjsko šolstvo, ter tolmači v kratkih, jedrnatih besedah pomen in važnost dež. učiteljske konferencije. Potem nadaljuje govornik slovenski, poudarja v eliki pomen učiteljskega stanu za državo in za človeštvo sploh ter naudušuje zbrane, naj hodijo i nadalje po tem potu. Govornik konča s trikratnimi slava-klici na cesarja, čemur so vsi zbrani burno pritrtili.

Gospod dež. predsednik pozdravil je v lepem govoru navzočnike ter s posebnim zadovoljstvom naglašal, da se odlikuje učiteljstvo kranjsko v vsakem oziru. G. dež. predsednik obeča, da bode vlada podpirala sklepe dež. konferencije kar najbolj mogoče.

Deželni glavar g. Oton Detela poudarja v svojem govoru veliki pomen učiteljstva v obče, posebno pa za našo deželo, zagotavlja, da bode deželni odbor podpiral konferenčne sklepe.

Predsednik imenuje svojim namestnikom gosp. šolskega svetnika B. Hrovatha. — Zapisnikar-

LISTEK.

Izlet na Triglav.*)

Z gosp. profesorjem Francetom Globočnikom iz Ljubljane sva se zmenila, da v sredo 1. avgusta popoldne iz Kranja nastopiva pot na Triglav. Prišel pa je profesor še le drugi dan v četrtek ob pol petih popoldne. Stopivši v štacuno našo reče: „Tukaj sem, idiva!“ Po kratkem premisliku odgovorim: „Dobro, idiva!“ Bil je po naključbi v štacuni tudi jeden Oger, agent avstrijskega Greshama, g. Rosaer. Tudi on pravi, da hoče z nama na velikana. In komaj je ura pet odbila, že se drdramo proti bleškemu jezeru, kjer smo v gostilnici Malnerjevi prenočili. Globočnik je imel s seboj popis Triglava od gosp. dr. H. Coste; dá ga Rosnerju, naj ga v postelji na glas bere. Do malega Triglava je mirno bral, ali naprej se mu ustavlja beseda, ponehuje, z glavo kima, dvomi, da bukve morebiti resnice ne govore, in večkrat pravi: „wenn schon mali so schlimm ist, was wird erst der

*) Povodom petindvajsetletnice, odkar je gosp. Kadilnik posevil prvokrat sivega Triglava, izrekla se je od več stranij želja, da bi se ponatisnil popis tega izleta, kakor ga je bil g. Kadilnik že 1866. l. objavil. Tej želji ustregli smo s objavo nepremenjenega izvornika. Uredn.

véliki machen.“ Tako je bral naprej, da smo vsi zaspali.

V petek zjutraj vstanemo ob 4. uri in se odpeljemo v Bistrico do Mavriča, pri katerem smo zajutrkovali in potem čez goro v Srednjo vas se podali. V gostilni pri Šestu smo prašali po vodniku Jožefu Šestu, pa izvedeli smo, da je v Rovtah. Najeli smo njegovo hčer Rozalo in gostilničarjevo dekle Mino, ki ste nabasali naša odvečna oblačila, pijačo in jedila, in tako smo ob 11. dopoldne odrinili iz Srednje vasi na hrib. Kmalu mejpotoma srečamo Jožefa Šesta. Koj je pripravljen, da nam hoče vodnik biti; samo da je še po puško domu skočil. Pri prvi koči počakamo starega Šesta, in Rozala je šla še po mladega Lorenca. Oba kmalu prideta. Mi pa smo mej tem časom pili sladko mleko pa siratko jedli. Od tod sta oče in sin nosila naše blago; šli smo čez hribe in doline, in prišli smo prav trudni ob polu 8. zvečer na Belo Polje.

Predno se v Belo Polje navzdol gre, štrli velikani od tal v višavo, kakor da bi bil z nebom zvezan — tu je najlepši pogled Triglava! Omeniti še moram, da, predno v dolino prideš, moraš še kake tri sežnje snega pregaziti, čeravno ta ni bil prvi. Ko v Šimnovo koč pridemo, smo odložili; Šimen nam ponudi sladkega mleka. Rosner pa jaz sva ga pila, Globočnik pa je bil nevoljen, da tukaj tudi kislega mleka ne dobi; ali odvrnil so mu, da

se mleko tu zavoljo mrzrote ne izkisa. Šimna potem poprašamo: kaj nam bo za večerjo napravil? „Grem koj turšične moke iskat — pravi — bodo pa žganci z mlekom.“ In iz 5 grl zadonijo mu dobro-klici. Mej tem, ko so se žganci kuhali, greva z Rosnerjem na travo počivat, in videla sva, kako dekleta krave molzejo na planini. Goveje živine je tu kakih 150 repov z veliko trumo kóz in jednim konjem; vsa živina, kadar dežja ni, prenočuje pod milim nebom. Po večerji — ob 9. uri — je Globočnik na tisto stran, po kateri smo gori prišli, visoko na skali dva raketeljna izpustil, katera pa se gotovo nista videla ondi, kamor sta bila namenjena v znamenje, da smo tukaj. Živina se je jako prestrašila in divjala okrog — gotovo štirinožnim planinskim stanovalcem raketeljni niso bili po volji!

Šimen je ta čas v koč senu nanosil, in potem smo se vlegli. Jeden čas smo dobro spali; ali proti jutru je bilo zelo mrz, da nas naši plašči in suknje niso dosti greli. Ob polu 4. sta ustala Šimen pa Jože, ter začela žgance kubati in mleko vreti. Tudi Globočnik in jaz vstaneva in se napraviva. Rosner je pa že zvečer naročil, da njega ni treba buditi, ker on ne za milijon, tudi za celi svet na Triglav ne gre, ter mrmra, da sva ga že do sém zapeljala. Ko smo žgance snedli, odrinemo ob polu 5. uri, v soboto zjutraj, naprej. Vreme se ni ugodno kazalo; Triglav je bil vès v megli. Ali

jema izvolita se na predlog g. prof. Levca vsklikom gg. delegata Petrovec in Ribnikar.

Na predlog g. dr. Romiha sklene skupščina, da izrazi brzojavnim potom presvetlemu cesarju udanost, kateri predlog se vsprejme z burnimi slavaklici. Deželni predsednik se zahvali v imenu vlade za ta spontani izraz lojalnosti.

Na to predava g. dr. F. Zupanc „o šolski higijeni“. V popularno sestavljenem, izvrstnem svojem govoru razjašnjeval je poročevalec jako korenito in obširno vse nevarnosti, katere preté zdravju šolske mladine in razpravljaj tudi o sredstvih in potih, kako more učitelj skrbeti za zdravje izročeni mu otrok.

Skupščinarji poslušali so poučno in strokovnjaški sestavljeno berilo jako pazno ter izrekli gospodu dr. F. Zupancu, ki si je stekel s tem predavanjem veliko zaslugo, svoje priznanje in svojo zahvalo z burnim odobravanjem.

Delegat dr. Romih predlaga, da se govor g. dr. Zupanca natisne ter razdeli mej vsa šolska vodstva, da bi mogli teh nasvetov okoristiti se vsi učitelji. Predlog izroči se odboru, da o njem razpravlja, oziroma da stavi potrební predlog.

Na to vršila se je volitev v odbor; glasovi cepili so se tako, da je bilo treba celo ožje volitve. Izvoljeni so: Dr. Romih, prof. Levec, Žumer, Gabršek, Papler, Šetina, Bezljaj, Ribnikar in Letnar.

Po končani volitvi izročili so mnogi delegati samostalne svoje predloge g. predsedniku, da jih predloži odboru in potem sklenil je predsednik prvo sejo, določivši drugo sejo na jutri ob 9. uri.

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani, 1. septembra.

Državni zbor in deželni zbori.

Državni zbor, ki se bode, kakor znano, sešel v mesecu oktobru, zboroval bode do 15. decembra. Deželni zbori se bodo pa sklicali, kakor se poroča zdaj, še le proti koncu meseca decembra.

Cesarjevo potovanje na Češko.

Da gre cesar po razstavi v Pragi tudi v nekatere industrijalne nemške kraje, tolmačijo Nemci sebi ugodno ter hočejo iz tega sklepati, da vladar sam hoče s tem dokazati, da mu je sprava jedina vodilna zvezda za notranjo politiko. Tako sodi tudi staročeska „Politika“, akopram si ne prikriva, da se bode dalo težko doseči sporazumljenje. „Narodni Listy“ sodijo, da na Dunaji gledé čeških razmer in sodbe o njih ni nastala nobena sprememba. V nekaterih krogih se sodi, da bode cesarjevo potovanje ukrepilo stališče Staročehov na škodo Mladočehom.

Demonstracije na Reki.

Povodom povratka Dalmatincev bile so viharne demonstracije na Reki, kakor smo že poročali na kratko. Bržkone plačana druhal piskala je, ko so Reški Hrvatje pozdravili na kolodvoru Dalmatince,

je „naprej!“ je bilo najino geslo, in prekobacali smo čez kamenje in sneg, v dobri uri prav v podnožje Triglavovo. Zopet se nam odpre krasen pogled; ali megla je velikega še zmirom zakrivala in še celo na malega segla. Videli smo pri pol višavi malega Triglava dve črni vrani okoli frfati, tri bele jerebice (Sckneehühner) pa so ob prednjem ohribji letale. To je bilo vse, kar smo živega videli. — Začelo je zdaj celo deževati, in prav mrzel veter je vlek. Klobuke si z rutami priveževa in tako prav težko na strma „Vrata“ prilezeva. Tukaj si spočijemo in z žganjem in kruhom vsi okrepčamo. Veter čedalje huje vleče. Palice in kar je sicer nepotrebna — pravi Jože — morata tukaj pustiti. Jaz sem taško in flaško Jožetu z rame dal, in tako sva začela, jaz naprej, Jože za menoj, po skalnati steni kviško na mali Triglav plezati; vodnik gori gredé mora biti odzad; potreba je, da večkrat z roko podpira noge. Za nama pa je bil Globočnik z Lorencem, in tako smo z veliko težavo dospeli na mali Triglav kmalo po 7. uri. Pri neki skalnati steni smo počivali. Z žganjem se zopet pokrepčamo in potem dalje podamo čez sedlo, čez katero pa ni težavno iti in tudi ne preveč nevarno. Izprva smo šli po koncu, kmalu pa jezdarimo čez ozko pot, katera ni dolga; zdaj prihaja širja, zdaj ožja; tudi čez majhne spičaste skale je treba kobacati. Ako se na propade, ki so na obeh straneh, oziraš, lahko se ti v glavi zvrsti; ali človek še časa nima ob sebi pogledati, ker Bogme! za vsakostopinjjo, ki jo storiš, je največe pazljivosti treba.

(Konec prih.)

ki so odgovarjali z živio-klici. Druhal pa je hotela, da upijejo „eljen“, kakor ona. Potem so se ti prizori ponavljali pred čitaonico. Po noči pa, po odhodu Dalmatincev, bili so krvavi tepeži mej Reškimi in Susaškimi dijaki.

Dalmacija in Italijani.

Organ dalmatinskih Italijanov „Dalmata“ se ujeda zaradi izreka, ki ga je proglasil v Zagrebu dalmatinski plemenitaš Tartaglia proti banu, rekoč: Združenje je naša najiskrenejša želja. „Dalmata“ bi rad dokazal, da večina prebivalstva ni za združenje s Hrvatsko.

Pomnoženje bosenskih čet.

Po odredbi vojnega ministra bodo se postavile štiri nove bosensko-hercegovinske kompanije, in sicer počenši s 1. oktobrom t. l. Pridružile se bodo že obstoječim bosensko-hercegovinskim batalijonom, katerih je dozdej 8. Skupaj bode torej po 40 kompanij teh čet.

Mejni konflikt mej Avstrijo in Srbijo.

Konflikt, ki je nastal zaradi zoane dogodbe na nekem otoku Dunava, še ni poravnán. Avstro-ogerski poslanec v Belemgradu, mejni grof Palavicini, imel je o tej zadevi precej resen pogovor s srbskim ministrom vnanjih zadev. Ako se stvar kmalu ne poravna, utegnili bi imeti neprijetne posledice, ker po nepotrebnem razburja duhove. Dognati je torej treba, kdo je kaj zakrivil in stvar potem rešiti kratkim potom, to bi bilo najbolje. Grof Palavicini trdi, da so vsi otoki na Dunavu lastnina avstro-ogerska, Srbija pa trdi nasprotno.

Vnanje države.

Ruski car na Danskem.

Glavni organ danski „National-Tidendé“ pravi nasproti izjavam raznih časopisov o posetu ruskega cara, da se ne bode na Fredensborskem gradu tirala visoka politika. Ne bode se govorilo niti o Francozih in Nemcih, niti o Fincih in Rusih. Car hoče uživati na Danskem samo to, česar doma ne more imeti, to je popolni mir.

Iz Srbije.

Vesti o predstoječih spremembah v diplomatskem zastopstvu Srbije se oporekajo na merodavnem mestu, akopram se prizna, da bi utegnili vendar le deloma mogoča biti. Tudi v kabinetu utegnajo se prigraditi kake spremembe. O odstopu metropolit Mihajla pa se močno dvomi.

Vest, da bode odstopil finančni minister Vuić, se kategorično dementuje, istotako vest o uporju črnogorskih naseljencev v Topelčarskem okraji. Dosedanji diplomatski agent v Sofiji, Steič, šel bode za poslanika v Bukurešt, na njegovo mesto pa pride dr. Milovanič, dosedanji generalni tajnik v ministerstvu vnanjih zadev.

Konflikt mej Srbijo in Turčijo.

Glede na zbiranje turške vojske na srbsko-turški meji, ukazala je srbska vlada svojemu poslancu v Carigradu, da zahteva razjasnila od porte ter jej razloži, da prijateljsko in lojalno obnašanje Srbije nikakor ne opravičuje tacih korakov.

Iz Bolgarije.

„Agence Balcanique“ oporeka istinitost vesti, da se je našlo v neki hiši v Sofiji več zabojev dinamita in več revolverjev ter da se je v Burgasu zaplenila proklamacija in razno orožje. Pravi, da so omenjene vesti popolnoma izmišljene.

Rusija in Koreja.

Kakor se poroča iz Pariza, čuti je iz kitajskih krogov vest, da je Rusija sklenila tajno zvezo s kraljestvom Koreo. Rusija se je baje zavezala, da bode podpirala Koreo v slučaju vojne, za to pa dopušča kralj korejski Rusiji, da napravi pomorsko postajo na Korejskem polotoku.

Ustanek v Chile.

Nasproti poročilom o zmagi Balmacede in vladnih čet se poroča iz Valparaisa, da so ustaške čete premagale Balmacedo in njegovo vojsko, da je mesto kapituliralo in da so je ustaške čete zasedle zmagonosno. Poročila Balmacedova so bila vsa lažnjiva. Predsednik Balmaceda je na begu, brez vojske, brez pomočkov. Pri drugem naskoku porazile so ustaške čete Balmacedovo vojsko popolnoma. Mnogo vojakov njegovih je prestopilo k ustašem. Boj trajal je pet ur. Mrtvih in ranjenih bilo je nad 5000.

Dopisi.

Z Dunaja 29. avgusta. (Holubova Južnoafriška razstava.) Tudi v „mrtvi sezoni“ ponuja letos Dunaj prazanimivo razstavo, kakoršne še ni videl in kakoršne tudi ne bode kmalu več občudovati mogel. Res je, da se je dr. Holub več nego deset let trudil, predno mu je bilo mogoče takšno razstavo prirediti, a vendar se čudimo, kako je bilo mogoče jednemu človeku, kaj tako veličanskega prirediti! Vsa prostorna „rotunda“ v Dunajskem praterji je prenapolnjena s predmeti, katere je nabral dr. Holub mej južnoafriškimi divjaki. Na razstavi predočeno je vse življenje in delovanje, vse mišljenje in trpljenje Hotentotov, Bušmancev in Kafrov. Celu njih skrb za življenje po smrti, njih veliko spoštovanje umrlih glavarjev, ki obču-

jejo z vsemogočnim bitjem nad oblaki in lahko izprosijo revnim zemljanom, da se od njih odvrne kuga, lakota, kobilice, suša in druge nadloge; celo to ima v Holubovi razstavi vidne izraze in dokazuje, da si je trpeče človeštvo povsodi jednako v svesti svoje omejenosti, svoje onemoglosti. Najživejše pa se predstavlja, koliko mora ubogo žensko bitje mej onimi divjaki trpeti, za hišo, polje (torej za živje) in otroke skrbeti, po dvanajst ur vsak dan na polji z oprtanim detetom najtežja dela opravljati, a dobi le jedenkrat na dan gorko jesti! In ko zvečer sužnica svojemu gospodarju večerjo pripravi, mora najpoprej sama od nje jesti, potem zaporedoma trije glavarjevi svetovalci in še le, ko se prepriča, da tem jed ni škodovala, povzije sam svojo večerjo. Zelo živo je predstavljeno tudi bojevanje moških in njih zasledovanje sovražnika. Zadauč vidimo celo, da imajo ti divjaki tudi čut za umetnost, ker dolbejo v trdo steno precej lepe podobe živalij in druge nakrasnine.

Središče rotunde je napolnjeno z raznimi selišči, šotori, pokopališči, stražnicami in trdnjavami divjakov, kakoršne se mej njimi res nabajajo. Velik del ostalih prostorov zavzemajo razna orodja in posamezni deli obleke, zlasti klobuki, sandale in ogrinjala od kože raznih divjih živalij, posebno lepe so kože leopardov. Najogromnejši prostor razstavišča pa zavzemajo prirodoslovni predmeti. Razstavljene so vse živali (v naravni velikosti in barvi s hrano, s katero se žive), rastline in rudnine, ki se nabajajo v Južni Afriki (alge in koralje tudi v bližnjih morjih.) In vse to je z brezštevilnimi načrti in zemljepisnimi kartami še bolj pojašnjeno. Nahaja se tudi začudno veliko število časnikov, ki izhajajo v angleškem jeziku v Južni Afriki in o katerih se nikomur od nas niti ne sanja. Poleg divjaških šatorov postavljena je tudi kočja holandskih naseljencev v Južnoafriški in Transvalski republikli, ki sami sebe Búrs, reci „Burs“ (kmete) imenujejo.

Škoda, da je dr. Holub ravno letos razstavil svoje toli zanimive zbirke, ko vse hiti na deželno razstavo v Prago. Pred to poslednjo izgine zanimanje za razstavo, ki zasluži, da jo obišejo vsi etnologi in prirodoslovci, a tudi vsak izobraženec sploh se jej ne bode mogel prenačuditi. Nihče torej, ki potuje čez Dunaj v Prago, naj ne zamudi ogledati si tudi Holubovo razstavo, iz katere se bode v dveh do treh urah več naučil, nego iz cele vrste debelih folijantov. Zanimanje zasluži ta razstava pa tudi zaradi tega, ker hoče dr. Holub potem svoje zbirke razdeliti mej znanstvene zavode onih mest, po katerih je predaval o Južni Afriki.

Domače stvari.

— (Nemška nestrpnost.) Po slavnostnem programu Celjskem imelo je nemško pevsko društvo v Celji po bakladi peti dva zbora na Cesar Jožefovem trgu pred stanovanjem cesarjevim. Pevski zbor čitalnice Celjske hotel je pri tej priliki peti tudi slovenske pesmi. A Nemci so izrekli, da, če pojo Slovenci, oni izbrisejo serenado popolnoma s programa. Stvar je prišla pred cesarskega namestnika, ki je odločil, da naj Slovenci pojo onkraj kapucinskega mosta v občini okolica Celjska pri slavlolu pred občinsko hišo. Tako poroča sama „Grazer Tagespost.“ Komentara ni treba, a zapomniti si je treba to,

— (Enfant terrible.) Kakor Poncij v kredo, prišel je tudi prof. Linhart v deželno učiteljsko konferencijo, kjer se je koj v prvi seji z nagajivim govoričenjem korenito osmešil. Mož je imel celo vrsto želja, žal, da jih ni bilo spraviti v sklad z določbami pravielnega reda. Z velikim trdom dopoveda! je predsednik zastopniku kranjskega nemštva, zakaj mu ne more ustreči, na kar je Linhart s filozofsko resignacijo venderle utibnil.

— (O katoliškega društva shodu v Škofjiloki) dobili smo nastopne podrobnosti. Shoda udeležilo se je kaciš 40 Ločanov, mej njimi komaj 30 volilcev. Drugi bili nevolilci, kakor železniški paznik Sever, ki je mej govori delal naročene opazke. Govorniki so baje mnogo obetali, kajti po shodu čul sem volilca, ki je rekel: „Lepe reči so obljubovali, samo izpolnile se nikoli ne bodo. — Drugo izvestje pravi: Dubovnikov in njih pristašev je bilo več, nego drugih udeležencev vseh skupaj. Ker je bila udeležba tako slaba, hodili so klerikalci vsacega prišleca na stopnice čakati. Mej govorniki je dr. Šušteršič najbolj pogorel. Nihče ga ni razumel, kaj je hotel povedati. — Proti koncu shoda so

navzočne povabili, da bi se upisali v katoliško društvo. A temu pozivu se neso mnogi odzvali, skoro vsak je rekel: Jaz ničesar ne podpisem in gledal je, da je bil skoro pri vratih vuu. Govori se, da so klerikalci nameravali ustanoviti katoliško rokodelsko društvo, a ker je bil shod tako „jämmerlich“, jim je ta misel popolnoma iz glave ušla.

— (K izletu v Zagreb.) Ono rodoljubno gospodo, katera je namenila obiskati o bližajocih se praznikih Zagreb, opozarjamo, da bodo v Zagrebu svečano vsprejeti le izletniki, ki pridejo s „Sokolskim“ vlakom dne 6 t. m. Le ti bodo imeli tudi prost pristop k vsém slavnostim, ki se bodo dne 6., 7. in 8. septembra vršile povodom pevskega sestanka; v tem, ko se ne bode moglo ozirati na one, ki pridejo z vlakom dne 8. t. m. Poslednji bodo torej odkazani le na razstavo.

— (Vozne listke za posebni vlak v Zagreb) prodaja iz prijaznosti tudi tukajšnji veletržec g. Vaso Petričič, kar je v včerajšnji notici slučajno izostalo.

— (Dolenjski Sokol) udeleži se tudi Zagrebških slavnostij dne 6. 7. in 8. t. m. Iz Novegamesta odpeljal se bode v soboto in prenočil v Kostanjevici. Dne 6. t. m. pa se bode na Vidmu pridružil drugim Sokolom, ki pridejo s posebnim vlakom iz Ljubljane.

— (Treščilo) je včeraj popoldne v Mali vasi na Posavji pri Štremfelnu v hruško, stoječo poleg hleva, od koder je strela spreletela na hlev in ga užgala. Hlev je popolnoma pogorel, živino so oteli. — Treščilo je včeraj tudi na Viči v Cestarjevo hišo, katera je s hlevom vred pogorela. Šupo so oteli. Ljubljansko gasilno društvo prihitelo je na pomoč.

— (Mestna hranilnica Ljubljanska.) Meseca avgusta uložilo je v mestno hranilnico Ljubljansko 348 strank 89.913 gl. 84 kr. in vzdignilo je 244 strank 114.675 gl. 44 kr.

— (Poročil se je) gosp. Karol Bologh, c. kr. poštar v Ajdovščini, z gospodično Irmo Logarjevo, poštno upraviteljico v Vipavi.

— (Iz Črnomlja) se nam danes brzojavlja: „Protih zadnjič naznanjenemu imenovanju častnih meščanov uložili protest. Zaradi tega imenovanja ljudstvo razburjeno, ker vsak upraša: Kje so zasluge?“

— (Okrajni zastop ptujski.) Nove volitve za okrajni zastop bodo za mesto Ptuj in trg Ptujsko goro dne 12. septembra, za kmetske občine dne 17. septembra.

— (Iz pred porotnega sodišča.) Pri včerajšnji drugi obravnavi zatožen je bil 40letni Emil Statin, rojen Ljubljancan, sin nekdanjega učitelja na Ljubljanski normalki, Statina, zaradi hudodelstva tatvine. Življenje zatoženca je cela vrsta hudodelstev in pregreškov. Komaj 15 let star, šel je prostovoljno k vojakom in že tam je bil zaradi raznih pregreškov in hudodelstva tatvine kaznovan dvanajstkrat in večkrat, dokler so bile dovoljene, pele so tudi šibe. A vse te kazni neso zatoženca, človeka velike in krepke postave, nikakor pokorile, nadaljeval je svojo tatvinsko in goljufno življenje tudi kot nevojak in bil kaznovan zaradi tatvine in goljufije nič manj ko šestnajstkrat v raznih mestih, poslednjič dne 26. marca 1885. leta v Solnogradu na pet let težke ječe, iz katere je bil stoprav dne 28. avgusta 1890. leta izpuščen. Prvo tatvino izvršil je z 18 leti. Da je bil že dvakrat v prisilni delavnici Ljubljanski zaprt, tega neče priznati, temveč trdi, da je bil ondu v službi kot pisar sedem mesecev. Komaj pa je prestopal svojo v Solnogradu mu prisojeno kazen in bil po odgonu odposlan v Ljubljano, takoj je odšel in začel v Mengši krasti. Ukral je Majdičevi v Mengši ruto vredno 20 kr., mežnarci Lenki Orel pa iz zaprte omare moško suknjo, 11 svilenih, 6 volnatih in 5 kambrikastih rut, jedno ruto z resicami, svilen predpasnik, vse vkupe v vrednosti 34 gl. 20 kr. Ko predsednik gosp. Kočevar zatoženca upraša, zakaj je vedno kradel, odgovori: „Ako je človek jedenkrat pal, potem je za vselej uničen, ne dobi ne spričevala, ne „posa“, in naravna posledica je, da ne more nikjer več dobiti poštene službe“. Predsednik g. Kočevar na to zatoženca opomni, da se pri političnih kakor pri sodnijskih uradih pozabi na to, ako je kdo jedenkrat grešil in se mu dá služba pisarja, a človeku, ki je 17krat kradel, to ni mogoče. Zatoženec odvrne, da zanj ni rešitve, saj je bil polovico svojega življenja zaprt in beračiti je

moral, kajti drugače ni mogel živeti. Priča Lenka Orel je bila jako vesela, ko se jej po ukazu predsednika izroči suknja njenega moža in jedna ruta. Prav globoko se prikloni pred sodiščem in ko jej g. predsednik reče, da lahko odide, vsklikne: „Prav vesela sem, da sem rešena“. Porotniki so stavljeni jim uprašanja zaradi izvršenih tatvin potrdili, isto tako uprašanje, da je Emil Statin tat iz navade. Obsojen je bil na sedem let težke ječe, poostrene s postom. Po prestani kazni se odda v prisilno delavnico. — Pri tretji tajni obravnavi zatožen je bil 74letni postopač Andrej Perko iz Križa pri Tržiči, ker je oskrnil tri mladoletne deklice. Zatoženec je jako mala oseba. Dejanja ne taji in bil je obsojen na pet let težke ječe, poostrene s postom, temnico in trdim ležiščem.

— (Obrtno gibanje meseca avgusta v Ljubljani.) Proste obrte so zglasili: Fran Terlep, na Starem trgu št. 4, branjerijo; Josip S. Benedikt, na Starem trgu št. 6, trgovino z mešanim blagom; Helena Jager, na Mestnem trgu št. 5, branjerijo; Karol Hamann, na Mestnem trgu št. 12, trgovino s klobuki; Neža Vidic, na Tržaški cesti št. 30, prodajo čevljarskih izdelkov; Marija Zalar, na Poljanski cesti št. 48, branjerijo. — Izvrševanje rokodelskih obrtov se je pripustilo: Josipu Neredu, v Kurji vasi št. 10, krojaški obrt; Franu Jeločniku, v Rožnih ulicah št. 39, krojaški obrt; Leopoldu Kostelcu, v Križevniških ulicah št. 7, čevljarski obrt; Franu Reisnerju, v Strelških ulicah št. 8, krojaški obrt. — Koncesionirani obrti so bili podeljeni: Franu Bončarju, na Rimski cesti št. 9, prodaja jedil; Viktorju Cantoniju, v Florijanskih ulicah št. 25, prodaja žganih opojnih pijač na drobno; Gizeli Flux, posredovanje stanovanj in služb na Bregu št. 6; Neži Košak, v Rožnih ulicah št. 13, skuha; Mariji Plavec, na Žitnem trgu št. 1, prodaja kuhane kave. — Obrte so od povedali: Josip Benedikt na Starem trgu št. 6, trgovino s pozamentirskim in modnim blagom; Neža Jereb v Florijanskih ulicah št. 18, branjerijo.

— (Podružnica sv. Cirila in Metoda za Kotmaroves in okolico) napravi v nedeljo dne 6. septembra 1891, ob 3. uri popoldne pri Holepicu v Čežavi pri Žihpoljah svoj shod po sledečem vspredu: 1.) Pozdrav predsednika. — 2.) Razni govori in nasveti. — 3.) Vsprejem in vpisovanje udov. Po zborovanju prosta zabava. Pri lepem vremenu vršilo se bode zborovanje na prostem. Prijazno vabi vse domače in tuje ude, in vse tiste, ki želijo pristopiti k imenovani podružnici načelnitvo.

— (Pasji kontumac) proglašen je v občinah Šmihel-Stopiče in Sv. Peter na Dolenjskem.

— (O hmelji) poročal je na žitnem trgu na Dunaji gosp. Fr. Zelinka. Po njegovem izvestji dolga in huda zima ni neugodno uplivala na hmelj. Letina na Dolenjem Štajerskem bode ugodna, hmelj je popolnoma zdrav in bode izborno blago. Glede količnosti pa mejlani in letos ne bode razlike. Branje hmelja bode letos kacij osem dnij kasneje.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Beligrad 31. avgusta. Minister Gjorgjevič odpotoval včeraj v Vranjo. On nese Ristiću v podpis ukaz, po katerem se bosta poslanik Gruič v Parizu in Marinković v Bukureštu umirovila, Šimić premestil v Pariz, na Dunaj pa pride general Gruič. Dalje se bode premestila Steić iz Sofije v Bukurešt, Milanović v Sofijo.

Carigrad 31. avgusta. Povodom petnajstletnice, odkar je sultan na prestolu, mesto in Bospor v zastavah. Zažigali so se umetalni ognji, vsa poslaništva so razsvetljena. Dopoldne vsprejemal sultan čestitke ministrov in diplomatov.

Pariz 31. avgusta. „Figaro“ javlja: Posebna komisija proučuje ščit, ki bi se imel uvesti za pehoto, kot varstvo proti puškinim kroglam. Priporoča se ščit od devetdeset delov bakra in deset delov aluminija. Debel bi bil 6 po 18 milimetrov.

Bern 31. avgusta. Po izdelanih načrtih bode predor skozi Simplon 19.731 metrov dolg, zgradba bode trajala 8 in pol leta. Vsi troški iznašali bi okolu 80 milijonov frankov.

Turin 31. avgusta. Grozen vihar uničil po višavah Settimo, Sanmare, Castiglione in Gassino vse pridelke. Mnogo hiš je hudo poškodovanih, nekaj oseb ranjenih.

Bristol 31. avgusta. V premogovih jamah pri Bedminstru bila danes eksplozija treskavih plinov. Doslej našli 9 mrličev.

Dunaj 1. septembra. Razstavo živil otvoril knez Wrede.

Dunaj 1. septembra. „Wiener-Zeitung“ objavlja, da je na državnih gimnazijah in državnih realkah zopet 23 profesorjev (2 učitelja) premeščenih, 2 začasna učitelja in 29 suplentov (mež tem 1 učitelj veronauka) imenovanih pravnimi učitelji, 2 suplenta začasnim učiteljema. Naučni minister podelil na državni realki v Ljubljani v službovanje pridodeljenemu profesorju J. Franketu učiteljsko mesto na tem zavodu ter imenoval suplenta Karola Pirca prvim učiteljem na državni realki v Ljubljani.

Razne vesti.

* (Živ pokopan.) V Rodezu na Francoskem pokopali so te dni 70letnega kmeta. Ko je bila krsta že zakopana, izrekli so nosilci, da se jim je dozdevalo, ko da bi se bil mrtvec gibal v njej. Župnik dal je grob odkopati in krsto razbiti. Kmet je bil res živ a omedlel. Roke imel je čez oči in sopol je pravilno. Odnegli so ga takoj v bolnico ter se nadejajo, da mu obranijo življenje.

* (Strajk.) V Milanu ostavilo je 700 delavcev v metalurgičnem zavodu „Elvetica“ delo. Zahtevajo povečanje plače in znižanje delavnega dneva na 10 ur. Mir se do zdaj ni kalil.

* (Nesreča na ladiji.) Na nemški vojni ladiji „Otto“ v Kielu razletela se je razstrelivna patrona. Jednemu vojaku torpedovke odtrgala je roki in nogi in je že umrl. Dva častnika sta težko ranjena.

* (Eksplozija.) V Parmi zažigala sta 25 letni bogati posestnik grof Castagnola, in njegov svak, grof Brasadole, umetalen ogenj. Po nesrečni eksploziji bil je grof Castagnola ubit.

* (Dobra kupčija.) V neki večji gostilnici na Dunaji obedoval je ogersk veleposestnik in na konci obeda zahteval komad koruze, katero mu je natakar tudi prinesel. Ko mu je pri računju zapisal 20 kr. za koruzo, molčal je sicer, a sklenil, da se maščuje. Malo dni potem dobi lastnik gostilne telegram: „Izvrstna kupčija za Vas, pridite takoj, Miska K. Odgovor plačan“. Zvečer odpeljal se je gostilničar in bil res prav prijazno vsprejet. Ko sta se sprejajala z velikim posestnikom po polji, pravi gostilničarju: „Pogledite to veliko koruzno polje, to je izvrstna kupčija za Vas, prodam Vam komad po 1/2 kr.. Vi pa ga na Dunaji prodajate lahko po 20 kr.“ Gostilničar razumel je, da je naletel ter se nehoti smejal in odpeljal. Pot veljala ga je kakih 15 gl., poleg tega ga pa še gostje dražijo vsak dan uprašajoč: „Ali imate danes zopet koruzo?“

Narodno-gospodarske stvari.

Trgovska in obrtniška zbornica.

XIII.

XII. Zboručni svetnik gospod Janko Kersnik poroča o prizivu konsorcija A. C. Ahčin, Srečko Nollu in Josip Stadler zoper prepoved, da ne smejo prirejati žareče plinove luči (patent dr. Auer.)

To delo se je temu konsorciju zaradi tega prepovedalo izvrševati, ker nima niti konsorcij sam, niti noben družnik njegov za izvrševanje svetilnih naprav potrebne koncesije.

Ker plačujejo A. C. Ahčin kot ključavničar, Srečko Nollu in Josip Stadler kot kleparja davek, nastaja uprašanje, če imajo vsled tega tudi pravico prirejati Auerjevo žarečo plinovo luč.

Po izjavi stavbinskega oddelka c. kr. deželne vlade ni nevarnosti pri prirejanju Auerjeve žareče plinove luči, ker dotična priredba za plinovo žarečo luč obstoji le v premembi plemenaka (Brenner) na skrajnem konci plinove cevke, napeljava in zaporne naprave plinove pa se delavec nič ne dotakne.

Po § 15., točka 17. zakona z dne 15. marcija 1883. leta, drž. zak. št. 39, je bilo polaganje cevi, urejanje svečave in dovažanje vode izrečeno za koncesionovan obrt in Ljubljanski magistrat je na podlogi te določbe prepovedal prirejanje plinove žareče luči, ker pripada k obrtu izvrševanja svetilnih naprav.

Ker ni, kakor je razvidno iz rečenega, priredbe žareče plinove luči moči smatrati za „izvrševanje svetilnih naprav“, ampak ona je le „prememba uže obstoječih svetilnih naprav“, zato ni prepoved za prirejanje Auerjeve žareče plinove luči utemeljena glede na § 15., točka 17. omenjenega zakona.

Uprašanje pa je zdaj, ali smejo ključavničarji in kleparji na podlogi obrtnih pravic postavljati plinove žarne svetilnice, oziroma prevzemati in izvrševati dotična dela.

Ker ključavničarjem in kleparjem ni moči braniti v njih stroko spadajočih del opravljati pri katerih koli obrtnih izdelkih, preudariti je najprej, je li treba pri tem delu, s katerim se samo prenaredi ali prav za prav premeni plamenak na plinovi cevki, kaj zgibati in lotati ali netati in piliti, ker zgibati in lotati imajo pravico kleparji, netati in piliti pa ključavničarji.

Glede tega se je to-le ovedelo:

Manipulacija je kaj prirosta. Plamenak se namreč na skrajnem konci kandelabrove cevke izvije in vtakne žarnica (Glühkörper). Pri tem delu ni niti zgibati in lotati, niti netati in piliti. To zvrši lahko vsak kdor ima žarnico, katere prodaja A. C. Ahčin. V resnici opravljajo to delo po največ lokalnih, po katerih gori žareča plinova luč, služabniki (blapci itd.) ki ne znajo nobenega obrta. Pa tudi stroški bi bili preveliki, ako bi po hotelih, n. pr. Dunajskih, posebni obrtniki prirejali žarečo plinovo luč, ter bilo bi tudi mnogokrat zamudno, ker je često treba premeniti žarnico.

Potemtakem ni moči priredbe žareče luči uvrstiti niti med rokodelske niti med koncesijonovane obrte, nego odsek meni, da to delo lahko opravi vsak, ker ni zanj treba strokovnega znanja. Zategadelj je odsek te misli, da priredba žareče plinove luči ni nikakoršen obrt in da je omenjenim obrtnikom bolj do tega, da bi imeli nekoliko dobička od prodaje plinovitih žarnic, a ne od njih postavljanja. Ako bi pa ključavničar Ahčin in kleparja Noll in Stadler hoteli to delo opravljati kot obrt, kar bi jim pa zaradi neznatnega dobička in zaradi davka ne kazalo, morali bi po mnenju odseka naznaniti to kot svobodni obrt. Gospod poročevalec predlaga, da se zbornica izjavi v tem zmislu. — Predlog je bil vsprejet.

Zanesljivo zdravilno sredstvo. Osobe s slabim prebavljenjem, ki trpe na pomanjkanji slasti, napenjanji, tiščanji v želodci in nerednem iztrebljenji, zadobé zopet zdravje, če rabijo pristni „Moll-ov Seidlitz-prašek“, Skatljica stane 1 gld. Vsak dan razpošilja po poštne povzetji A. Moll, lekarnar, c. in kr. dvorni založnik, na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrecno Moll-ov preparat z njegovo varstveno znamko in podpisom. 5 (4-11)

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
31. avg.	7. zjutraj	735.7 mm.	15.4° C	brezv.	megla	85 l. mm.
	2. popol.	733.4 mm.	22.1° C	sl. svz.	obl.	
	9. zvečer	734.3 mm.	15.7° C	sl. szh.	obl.	dežja.

Srednja temperatura 17.7°, za 0.4° nad normalom.

Dunajska borza

dné 1. septembra t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta . . . . . gld.	90 40	90 50
Srebrna renta	90 20	90 50
Zlata renta	110 50	110 15
5% marčna renta	102 05	102 05
Akcije narodne banke	1012 —	1010 —
Kreditne akcije	273 25	275 75
London	117 55	117 30
Srebro	—	—
Napol.	9 35 1/2	9 30
C. kr. cekini	5 60	5 58
Novásko marke	57 80	57 70
4% državne sročke iz l. 1854	250 gld.	135 gld. 75 kr.
Državne sročke iz l. 1864	100	180
Ogerska zlata renta 4%	102	80
Ogerska papirna renta 5%	100	35
Dunavska reg. sročke 5%	100 gld.	120
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	115	50
Kreditne sročke	100 gld.	189
Rudolfove sročke	10	20
Akcije anglo-avstr. banke	120	151
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	220	—

Dijaki

se vsprejmo na hrano in stanovanje. Ondu imeli bi tudi priliko vaditi se v italijanskem jeziku in sviranji na klavirji. — Več je izvedeti pri gospe Josipini Koren, v Ljubljani, na Mestnem trgu, v Kondini hiši v II. nadstropji. (711-2)

Izgubil se je

rujavkast bulldogg, ki čuje na ime „lord“ in ima ovratnik z napisom „Graf Wickenburg, Jäger-Lieutenant“. Kdor najde psa, odda naj ga proti nagradi v Ljubljani, na Poljanski cesti št. 15, pri tleh, na levo. (724)

Odvetniška pisarna dr. Karol-a Ahazhizh-a

je od 25. avgusta t. l. v (720-2)

Francišškanski ulici št. 8.

Najboljše sredstvo

Prebavno vino

(Vinum digestivum Breymesser)

iz knezoškofijske dvorne lekarne v Briksenu

Mr. F. C. Breymesserja

je najboljše in najsigurnejše sredstvo, da se hitro lečijo vsakovrstne motilne prebavljanja ali zapeka.

Cena velike steklenice z navodilom za porabo 1 gld. Dobiva se v lekarni gosp. J. Svobode v Ljubljani. (595-13)

za bolni želodec!

Prebavno vino

Prebavno vino

KAROL TILL

Ljubljana, Špitalske ulice 10.

Poslovne knjige, kopirne knjige, knjige beležnice. Izboren vez, najboljši papir, čedno in ukusno z natančnimi linijaturami, ceneno. Bibliorhaptos (priprava za sešivanje pisem). Zapisne in skrilne knjige, beležnice, folijo knjige, ozke priročne knjige, glavne knjige, knjige v četrtinki, knjige kazalnice. (456-14)

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji

za vse leto 4 gld. 60 kr.; za pol leta 2 gld. 30 kr.; za četrt leta 1 gld. 15 kr.

Loterijske srečke 29. avgusta.

Na Dunaji: 76, 82, 52, 12, 42.

V Gradci: 49, 16, 9, 72, 73.

Tujci:

31. avgusta.

Pri **Mali**: Dr. Stricker, baron Schmidburg, Langer, Klaus, Schuster, Mitler, Fleischer, Kulman z Dunaja. — Mali z Gorenjskega. — Oraschem, Tercig iz Trsta. — Merič iz Zagreba. — Schiwitzhoffen iz Gorice. — Kremenshek iz Velikoveca. — Dr. Gorielli z Radgone. — Dr. Štempihar iz Kranja. — Thiede, Munkei iz Draždan. — Schwiigel iz Gradca. — Gabršek, Pfeifer z Krškega. — Žitnik iz Borovnice. — Skubic, Kristof, Lakner iz Crnoulja.

Pri **Stonu**: Dr. pl. Reuss, Steindler, Speiser, Königstein z Dunaja. — Fischer, Mazzoli iz Trsta. — Kumer z Gorenjskega. — Landstädter iz Domžal. — Rudolf iz Idrije. — Mühleisen iz Ljubljane. — Lehrman iz Maribora. — Znidarič iz Laškega trga.

Pri **avstrijskem cesarju**: Ribnikar iz Logateca. — Rupnik iz Leskoveca. — Stasny iz Kamnika. — Dr. Romih z Krškega. — Ravnikar iz Litije.

Potrjim srcem javljam vsem ljubim sorodnikom in znancom pretožno vest, da je naš iskreno ljubljani, nadobudni sin, oziroma brat

Franc Póka pl. Pókafalva,

dijak VIII. gimn. razreda,

včeraj zvečer ob 10. uri, previden s sv. zakramenti za umirajoče, bil poklican v 18. letu dobe svoje na oni boljši svet.

Pogreb prerano umrlega bode v sredo dne 2. septembra po prej darovani sv. maši zadušnici ob 8. uri zjutraj na domačem grobišču v Žužemberku.

V Ljubljani, v dan 1. septembra 1891.

Franc Póka pl. Pókafalva,

c. kr. poštni oficijal.

oče.

Fani Póka pl. Pókafalva,

mati.

Virgilij, Fani, Justina,

brat in sestri. (725)

(Mestu posebnega oznanila.)

Razpis službe.

Mestno županstvo v Idriji odda začasno

službo mestnega stražnika

s plačo 360 gld., stanarino 40 gld., za uniformo 60 gld., za kurjavo 20 gld.

Kolekovane prošnje z dokazili o rojstvu, pristojnosti, zdravju, dosedanem službovanji, potem dokaz, da je prosilec slovenskega in nemškega jezika v besedi in pisavi zmožen, s pripomnjo, ali je samskega ali zakonskega stanu, naj se tuuradno ulež do 30. septembra t. l.

Mestno županstvo v Idriji

dne 28. avgusta 1891.

(723-1)

Aviso.

Oziraje se na v „Slovenskega Naroda“ št. 181 z dne 11. avgusta 1891 priobčeni zakupni razglas intendancije 3. voja, št. 6906, zaradi zagotovitve dobave kruha in ovsca za leto 1892., se naznanja, da se bodo pri oddajnih obravnava za vse postaje, ležeče v področji tega voja, vsprejemale tudi alternativne ponudbe za kruh iz „na pol pšenične in na pol ržene moke“ in za kruh, kakor je bilo določeno v zakupnem razglasu.

V Gradci, dne 28. avgusta 1891.

C. in kr. intendancija 3. voja.

(719-2)

Predposledni mesec.

Velika

Predposledni mesec.

Praška razstavnna loterija.

Glavna dobitka:

goldinarjev **100.000** goldinarjev **50.000** goldinarjev

(707-4)

LOZI po 1 gld.

V Ljubljani se dobivajo lozi pri
J. C. MAYER-ju.

LOZI po 1 gld.